

G E H E I M

CORRESPONDENTIE VAN DE B.H.B.V. (EVC) EN DE A.N.B.H. (EVC) MET
HET VERBOND VAN ARBEIDERS IN DE STAATSHANDEL EN DE OPENBARE
VOEDINGSBEDRIJVEN VAN DE SOWJET-UNIE.

In April van dit jaar ontving de bij de communistische Eenheidsvakcentrale (EVC) aangesloten Bond van werkers in het Handels-, Bank- en Verzekeringswezen (B.H.B.V.), gevestigd te Amsterdam, - waarschijnlijk via het Bureau Buitenland der E.V.C. een schrijven van het Verbond van Arbeiders in de Staatshandel en de Openbare Voedingsbedrijven van de Sowjet-Unie. Dit schrijven was ondertekend door I. SAVOSTIANOV, voorzitter van het Centraal Comité van deze Sowjet-vakbond.

Afgaande op de naam van de genoemde vakbond, omvat deze een terrein, waarop zich in Nederland twee communistische vakbonden bewegen, namelijk de eerdergenoemde B.H.B.V. en voorts de eveneens bij de E.V.C. aangesloten Algemene Nederlandse Bond van Hotelpersoneel (A.N.B.H.).

De B.H.B.V. en de A.N.B.H. behoren tot de kleinere bonden van de E.V.C.

Kennelijk was de leiding van de genoemde Sowjet-vakbond niet op de hoogte van het bestaan van 2 met deze vakbond corresponderende bonden in ons land, want I. SAVOSTIANOV richtte het bewuste schrijven "aan de vakbond van arbeiders in de handel, hotels, café's en restaurants van Holland".

In dit schrijven werd van Sowjet-zijde het voornemen kenbaar gemaakt "vriendschapsbanden" aan te knopen met de verwante vakbond(en) in Nederland. De Nederlandse bond(en) werden in het schrijven voorts verzocht informatie te zenden over hun activiteit alsmede over het leven en werken der leden. In de brief werd verder uiteengezet, welke plaats de genoemde Sowjet-vakbond inneemt in de U.S.S.R. en wat zijn activiteit omvat.

Tenslotte zegde SAVOSTIANOV in het schrijven toe de betrokken Nederlandse bond(en) in het vervolg op de hoogte te zullen houden van de activiteit van de Sowjet-vakbond.

De brief en het antwoordschrijven van Nederlandse zijde kwamen eind April 1956 aan de orde tijdens een hoofdbestuursvergadering van de B.H.B.V.

In zijn antwoord wees de secretaris van de B.H.B.V., J.S. PIETERS (29-6-'00 A'dam), allereerst op het bestaan van de A.N.B.H. naast de B.H.B.V. Daarbij sprak hij de overtuiging uit, dat de A.N.B.H. het besproken schrijven van SAVOSTIANOV eveneens zou beantwoorden.

Vermoedelijk ontving de A.N.B.H. van de zijde van de E.V.C.-leiding dan ook een afschrift van het hier genoemde schrijven van de Sowjet-vakbond.

In het antwoordschrijven van de B.H.B.V. werd o.m. gewezen op het bestaan van meer vakbonden van handels- en kantoor-bedienenden in Nederland, t.w. een Rooms-Katholieke, een Protestants-Christelijke en een neutrale bond.

G E H E I M.

Voorts werd uiteengezet, wat de B.H.B.V. doet en meent bereikt te hebben.

Aan het eind van het schrijven merkte PIETERS op: "Wij hopen, dat gij ons Uw verlangens en opmerkingen zult doen "toekomen. Op deze wijze hopen ook wij, dat er een levendig "contact tussen onze vakbonden tot stand zal komen." (Onderstreping dezerzijds).

Getuige een publicatie in het A.N.B.H.-orgaan "Recht en Plicht" van Juli 1956 heeft ook deze bond - in navolging van de B.H.B.V. - geantwoord op het April-schrijven van de reeds genoemde Sowjet-vakbond.

In dit orgaan verscheen namelijk een antwoordschrijven van I.SAVOSTIANOV op een van A.N.B.H.-zijde ontvangen brief. SAVOSTIANOV dankte daarin voor de instemming, waarmee het Sowjet-voorstel tot het "aanknopen en ontwikkelen van vriend-schapsbanden tussen onze vakbonden" in Nederland was ontvangen.

Het schrijven aan de A.N.B.H. handelde grotendeels over de rol van de vrouwen in het werk van de bewuste Sowjet-vakbond. Dit feit moet stellig mede worden gezien tegen de achtergrond van de kort te voren (nl. van 14 - 17 Juni 1956) door het communistische wereldvakverbond (W.V.V.) in Boedapest georganiseerde internationale conferentie van werkende vrouwen. Tijdens deze conferentie - die o.m. door een vertegenwoordigster van de B.H.B.V. is bijgewoond - werd immers als een der hoofdpunten van de agenda behandeld "de actievere deelneming van de vrouwelijke werkers aan het leven en de leiding der vakverenigingen."

In het onderhavige geval is dan ook - evenals in de eerstgenoemde brief aan de B.H.B.V. - waarschijnlijk sprake van een voor de internationale communistische verhoudingen typische wijze van het geven van politieke richtlijnen, welke men pleegt aan te duiden met de term "guidance". Een argument voor deze opvatting levert voorts de slotzin, waarmee SAVOSTIANOV zijn laatstgenoemde schrijven besloot. Hij merkte daarin namelijk op, dat de verstrekte gegevens "naar onze mening van zeker belang voor U zullen zijn."

De voorzitter van de Sowjet-vakbond eindigde zijn brief met de woorden: "In afwachting spoedig weer iets van U te horen."

Hieruit blijkt van Sowjet-zijde nogmaals het serieuze voornemen de onderhavige correspondentie voort te zetten.

Conclusie.

In de eerste plaats kan de hier besproken correspondentie gezien worden als een uitvloeisel van het van communistische zijde internationaal gepropageerde streven o.m. langs de weg van briefwisseling de internationale solidariteit der werkende klasse te versterken, waarbij de Sowjet-Unie met haar organisaties (w.o. de vakbonden) zich er speciaal onder de huidige politieke wereld-

G E H E I M

verhoudingen vooral op toelegt als "prima inter pares" op te treden.

In de tweede plaats kan met name de correspondentie tussen een organisatie in de U.S.S.R. als de onderhavige vakbond en organisaties in andere landen (in het hier besproken geval de B.H.B.V. en de A.N.B.H.) gezien worden als een weg, waarlangs de Sowjet-Unie haar "guidance" bedrijft ten opzichte van communistische organisaties in het buitenland. Zowel de inhoud van het schrijven aan de B.H.B.V. als van het schrijven aan de A.N.B.H. kunnen daarvan voorbeelden zijn. Als argument voor deze opvatting kan wellicht voorts worden aangevoerd, dat de B.H.B.V. niet is aangesloten bij enige der met het W.V.V. gelieerde Vakverenigingsinternationales (V.V.I.'s), omdat geen dezer V.V.I.'s naar haar aard daarvoor in aanmerking komt.

De A.N.B.H. is mogelijk aangesloten bij de V.V.I.-Voeding, doch dienaangaande is niets met zekerheid bekend; in elk geval is er nauwelijks sprake van enig contact tussen de A.N.B.H. en deze V.V.I.

Het gebrekkige contact van de B.H.B.V. en de A.N.B.H. met de bij het W.V.V. aangesloten V.V.I.'s en het daarmee gepaard gaande gemis aan leiding van de zijde van het W.V.V. kan een factor zijn, die het Sowjet-Vakverbond noodzaakt te zoeken naar een weg om in deze situatie verbetering te brengen.

Wellicht wordt deze weg thans gevonden in de onderhavige correspondentie tussen het Verbond van Arbeiders in de Staatshandel en de Openbare Voedingsbedrijven van de Sowjet-Unie en de bij de E.V.C. aangesloten B.H.B.V. en A.N.B.H.

Juli 1956.